WHO jedná o dalších detailech „pandemické úmluvy“, JUDr. Nielsen varuje před jejími nebezpečími

- CZ24 News | 28. února 2023

SVĚT: Během tohoto týdne pořádá Světová zdravotnická organizace, resp. její Mezivládní vyjednávací orgán, čtvrté zasedání týkající se vypracování mezinárodní „pandemické úmluvy“. JUDr. Tomáš Nielsen z institutu Pro Libertate před dosavadním výstupem varuje. Nejednotný postoj států naznačil i generální ředitel WHO Tedros A. Ghebreyesus.

Výstupem třetího zasedání Mezivládního vyjednávacího orgánu WHO (MVO) byl koncept úmluvy s označením WHO CA+, který byl poskytnut členským státům WHO na přelomu letošního ledna a února. O konceptu se má během tohoto týdne jednat více do detailů a eventuální jednání a finalizace budou pokračovat i na pátém zasedání, které je plánováno na 3.–6. dubna.

WHO vidí potřebu pro vytvoření centralizovaného nástroje „v souvislosti s katastrofálním selháním mezinárodního společenství při projevování solidarity a spravedlnosti v reakci na pandemii koronaviru“, uvádí se v konceptu.

Svůj cíl v konceptu nastiňuje jako „předcházet pandemiím, zachraňovat životy… prostřednictvím aktivního posilování světových kapacit pro prevenci pandemií, přípravu na ně, reakci na ně a obnovu zdravotnických systémů po nich. Cílem WHO CA+ je komplexně a účinně řešit systémové nedostatky a problémy, které v těchto oblastech existují, na národní, regionální a mezinárodní úrovni, a to prostřednictvím podstatného snížení rizika pandemií, zvýšení připravenosti na pandemie a schopnosti reagovat na ně, progresivní realizace všeobecného zdravotního pokrytí a zajištění koordinované, společné a na důkazech založené reakce na pandemie a odolné obnovy zdravotnických systémů na komunitní, národní, regionální a globální úrovni“.

Detailnější popis jednotlivých bodů konceptu úmluvy ale, zdá se, zahrnuje mnohé citlivé otázky, ať už jde o samotné centralizované řízení, koncept vědeckého konsenzu, který byl právě během pandemie covidu rozporuplný, anebo takových věcí jako „potírání falešných, zavádějících informací nebo dezinformací“, jejichž dvojí povahu jsme měli možnost také vidět během pandemie.

Svůj pohled na úskalí úmluvy komentoval pro českou redakci Epoch Times předseda spolku Pro Libertate, JUDr. Tomáš Nielsen, který se účastnil prvních dvou kol veřejných diskuzí o této úmluvě: „Z textu úmluvy se navíc můžeme dočíst o tom, že státy mají podporovat očkování, přispívat k tomu, aby lidé věřili vládním institucím, mají monitorovat tzv. dezinformace a podobně. Jsem přesvědčen, že úmluva v současném znění je opravdovým nebezpečím a může být snadno zneužitelná proti našim občanům.“

„Nezapomeňme navíc, že WHO není nezávislá instituce. Je finančně i personálně spojena s různými zájmovými ekonomickými skupinami a obchodními společnostmi, včetně farmaceutických firem a producentů zdravotnických potřeb. Nemluvě již o tom, že občané České republiky nemají jakoukoli šanci zasahovat do personálního obsazení WHO a přenesení jakékoli pravomoci na tuto instituci by znamenalo, že se rozhodování o svých životech a zdraví vzdají ve prospěch zcela cizích osob, o jejichž pohnutkách, zájmech nebo cílech nebudou mít ani ponětí.“

S dotazem o vyjádření se k úmluvě jsme se obrátili na Stálou misi ČR u OSN v Ženevě, ministerstvo

zdravotnictví a předsedy zahraničních a zdravotních výborů Senátu a Poslanecké sněmovny. Nikdo z uvedených se k problematice nevyjádřil kromě senátora Romana Krause, který z časových důvodů vyjádření do doby publikování článku nestihl zaslat.

Nielsen ve svém komentáři uvedl, jaké body při své účasti na veřejných zasedáních k úmluvě vznesl: „Zdůraznil jsem nepřekročitelné požadavky, za nichž lze o takové centralizované mezinárodní úmluvě uvažovat. WHO musí zajistit poskytování odborných názorů, ale jakékoliv rozhodnutí musí být prováděno na národní úrovni a nesmí existovat žádná sankce pro ty, kdo nepostupují v souladu s politikou WHO… WHO musí dále zajistit, že se diskusí zúčastní odborníci reprezentující širokou škálu názorů. Nesmí uplatňovat žádnou formu cenzury… A každý zástupce WHO a každý odborník, spojený s farmaceutickým či jiným businessem, musí transparentně sdělit svůj střet zájmů. V rozhodovacích procesech pak nesmí existovat jakýkoliv střet zájmů. A nebyl jsem zdaleka sám, kdo podobné principy prosazoval.“

„Bohužel, v současném návrhu z těchto požadavků není zaručen žádný,“ dodává.

Nejednotnost vůči konceptu naznačil generální ředitel WHO Tedros A. Ghebreyesus během dnešního úvodního proslovu na 4. zasedání MOV: „Jedna věc, kterou bych s vámi rád sdílel, je – některé členské státy a kolegové přišli a ptali se mě: ‚Tedrosi, co si myslíš o jednáních? Protože pořád vidíme v některých otázkách rozdělenost mezi severem a jihem‘.“

K přijetí úmluvy WHO CA+ bude dle „ústavy WHO“ (článek 19) potřeba souhlasu 2/3 většiny Světového zdravotnického shromáždění (WHA), které se dle webu ministerstva zdravotnictví „koná každoročně v květnu v Ženevě za přítomnosti ministrů zdravotnictví všech členských států“.

Pokud by byla přijata, komentuje Nielsen její závaznost pro Českou republiku takto: „Naše Ústava, bohužel, doznala od svého vzniku poměrně zásadní změny ve vztahu našeho práva a mezinárodních úmluv. V minulosti platilo, že nad naším právem mohou stát pouze ratifikované mezinárodní úmluvy o lidských právech a základních svobodách. To již přes dvacet let neplatí, a tak mohou nad našimi zákony stát jakékoliv mezinárodní úmluvy, které se týkají i jiných oblastí. Článek 10a Ústavy dokonce výslovně dovoluje přenést některé pravomoci orgánů České republiky na mezinárodní organizace. Obávám se, že pokud Česká republika úmluvu v tomto znění ratifikuje, naše možnost obrany proti bezpráví, podobnému, jaké jsme zažívali v souvislosti s covidovou pandemií, bude v podstatě nulová“.

„Je naprosto vyloučené, aby o epidemických opatřeních a o opatřeních ve vztahu k ochraně veřejného zdraví obecně, nerozhodovaly jednotlivé státy podle aktuální situace, podle svého vnitřního systému a vlastních pravidel,“ míní Nielsen.

Podobného názoru je i senátorka Jitka Chalánková, která pro Epoch Times sdělila, že „za opatření při zdravotním ohrožení obyvatelstva nesou vždy plnou zodpovědnost vlády a parlamenty jednotlivých zemí“. S ohlédnutím se zpět také dodává, „že veřejnost má právo znát odpovědi na mnohé otázky, které se během pandemie covidu-19 objevily“.

„Zdá se, že se autoři úmluvy zhlédli v totalitních režimech typu Čína nebo Severní Korea a domnívají se, že stejný přístup, kterého jsme byli svědky tam, by měl být vhodný také pro demokracie západního typu,“ komentuje dále Nielsen s vyjádřením naděje, „že poslanci ani senátoři nedají souhlas s tím, aby se Česká republika vzdala své svrchovanosti v oblasti péče o zdraví“.

AUTOR: Juraj Skovajsa

ZDROJ